

بررسی رابطه سبک دلستگی و تمایز یافتنگی به عنوان عاملی موثر بر تاب آوری دانشجویان

Investigation the relationship between attachment style and differentiation as an effective factor on student resilience

Raziye Valiee

Department of Educational Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University

Ayat Karimi Baghmalek *

Assistant Professor, Department of Counseling and Psychology, Farhangian University, Tehran

راضیه ولی ئی

دانشجوی رشته روان شناسی تربیتی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه

آزاد اسلامی

آیت کریمی باغملک (نویسنده مسئول)

استادیار گروه مشاوره و روان شناسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران

Abstract

The purpose of this research was to investigate the relationship between attachment styles and differentiation components with resiliency in a university student at Farhangian University in Tehran during the academic year of 2011-2012. The method of this research is descriptive and correlational. For this purpose, a sample of 325 students from the University of Farhangian University in Tehran was selected by multistage cluster sampling method. Adolescent style Collins and Reid questionnaires, Skuron and Friedlander distinctions, and Conner and Davidson perseverance were applied to them. For data analysis, Pearson correlation analysis and multivariate regression analysis were used. The findings also showed that there is a positive and significant relationship between avoidance attachment and my position with resilience ($P < 0.01$). As a result, it can be said that the secured attachment subjects have a high degree of differentiation, so they are open in their relationships and have higher levels of resilience than those who are attached to them, and they are vulnerable to unwary persons due to situations avoiding and needing approval. Others have a lower degree of differentiation in their relationships, and they are effective in lowering their resilience. It can also be said that my position and its characteristics, that is, their unified sense and the ability to follow a thoughtful approach to their personal convictions, despite the moderation of pressure from others, is a powerful and positive predictor of the resilience of individuals in the face of life's events and problems.

Keywords: Attachment Styles, Differentiation Components, Avoidance Attachment, I-Position, Resiliency

چکیده

پژوهش پژوهش حاضر به منظور بررسی رابطه سبک دلستگی و مولفه های تمایز یافتنگی با تاب آوری در دانشجویان دانشگاه فرهنگیان تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۹۶ انجام گرفت. روش این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی می باشد. به همین منظور نمونه ای با حجم ۳۲۵ نفر از دانشجویان دانشگاه فرهنگیان تهران با روش نمونه گیری خوش ای چند مرحله ای انتخاب و پرسشنامه های سبک دلستگی بزرگسالان کولینز و رید، تمایز یافتنگی اسکورون و فریدلندر و تاب آوری کاتر و دیوپدسن بر روی آنان اجرا شد. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیری استفاده شد. یافته ها نشان داد که همچنین دلستگی اجتنابی و جایگاه من با تاب آوری رابطه مثبت و معنا داری دارد ($P < 0.01$). در نتیجه می توان گفت چون افراد دلسته ایمن، از تمایز یافتنگی بالایی برخوردارند بنابراین در روابط خود باز بوده و از تاب آوری بالاتر نسبت به افراد دلسته نا ایمن برخوردارند و در مقابل افراد دلسته نا ایمن به دلیل اجتناب از موقعیت ها و نیاز داشتن به تایید دیگران، در روابط خود تمایز یافتنگی پایین تری دارند و به گونه ای تاثیرگذار از تاب آوری پایینی برخوردارند. همچنین می توان گفت، جایگاه من و ویژگی های آن یعنی احساس یکپارچه خود و توانایی پیروی اندیشمندانه از اعتقادات شخصی خود با وجود اعتدال فشار از سوی دیگران، پیش بینی کننده قوی و مثبت تاب آوری افراد در مواجهه با حوادث و مشکلات زندگی است.

واژگان کلیدی: سبک دلستگی، مولفه های تمایز یافتنگی، دلستگی اجتنابی، جایگاه من، تاب آوری.

مقدمه

یکی از مهم‌ترین پیشرفت‌های نیمه دوم قرن بیستم پیدایش نظریه‌هایی است که بر نقش فرآیندهای عالی موثر بر مهار و هدایت فرآیندهای شناختی^۱ تاکید می‌نماید. در اواخر قرن بیست و اول قرن بیست و یکم می‌توان ورود سازه‌ی تاب آوری^۲ را به عرصه ادبیات روان‌شناسی تحولی^۳، انقلابی نو در نحوه نگرش روان‌شناسان^۴، روان‌درمان‌گران^۵، روان‌پژوهشکان^۶ و مددجویان^۷ به شمار آورد، به گونه‌ای که پیش از این برای کودکانی که در معرض سواستفاده^۸ قرار می‌گرفتند یا شرایط ناگوار زندگی را تجربه کرده بودند آینده‌ای تاریک و نه چندان خوشایند متصور می‌شدند. اما شناختنی تاب آوری بینشی دگرگون و امیدوارانه برای ساختن فردای این کودکان و نجات بزرگسالان پدید آورد. تاب آوری خصیصه‌ای است که به صورت کاملاً طبیعی رخ می‌دهد (لمی و غزل^۹، ۲۰۰۱)، به نقل از عباسپور دوپلانی و همکاران، ۱۳۹۰). رویکرد روانشناسی مثبت گرا^{۱۰}، با توجه به استعدادها و توانمندی‌های انسان (به جای پرداختن به ناهنجاری ها^{۱۱} و اختلال‌ها^{۱۲}) در سال‌های اخیر مورد توجه روانشناسی قرار گرفته است. این رویکرد، هدف نهایی خود را شناختنی سازه‌ها و شیوه‌هایی می‌داند که بهزیستی و شادکامی انسان را به دنبال دارند. در این میان، تاب آوری، در حوزه‌های روانشناسی تحول، روانشناسی خانواده^{۱۳} و بهداشت روانی^{۱۴} جایگاه ویژه‌ای یافته و در زمینه پیامدهای تاب آوری، شماری از پژوهش‌ها به افزایش سطح سلامت روانی دارد. دانشجویان به عنوان رکن اساسی نظام آموزشی کشور، در تحقق اهداف نظام آموزشی نقش و جایگاه ویژه‌ای دارند، توجه به این قشر عظیم جامعه از لحاظ آموزشی و تربیتی، باوری و شکوفایی هر چه بیشتر نظام آموزشی و تربیتی جامعه را موجب می‌گردد. (محمودی و همکاران، ۱۳۹۲) دانشجویان مشکل از نهاد اجتماعی خانواده هستند که دست کم سه نسل را در بر می‌گیرد. یکی از عوامل تاثیرگذار در برآورده شدن سلامت روان افراد نوع دلپستگی^{۱۵} است که در افراد شکل گرفته است. به بیان دیگر افراد دارای سبک دلپستگی اینم^{۱۶} از نظر سلامت روان از افراد دارای سبک‌های اجتماعی^{۱۷} و دوسوگرا^{۱۸} در وضعیت مطلوب تری بسر می‌برند (واگن، باتل، تایلورو و دیرمن، ۱۹۰۹؛ نیشیکاوا، هاکلف، سندبام^{۲۰}، ۲۰۱۰؛ فیرون، بیکرمن، ایجزندرن، لاپسلی و رویزمن^{۲۱}، ۲۰۱۰؛ رحیمیان، ۱۳۸۷، به نقل از مظفری و همکاران، ۱۳۹۰). در چنین نظامی، افراد به وسیله‌ی علایق و دلپستگی های هیجانی نیرومند، دیرپا و متقابل با یکدیگر پیوند یافته‌اند. (بیرامی و همکاران، ۱۳۹۱) نتایج پژوهش‌ها شنان می‌دهد بین سبک دلپستگی اینم و میزان تاب آوری، رابطه مثبت و معنادار و بین سبک دلپستگی نایمن اجتماعی و میزان تاب آوری، رابطه منفی وجود دارد و بین سبک دلپستگی نایمن اضطرابی و میزان تاب آوری رابطه معنادار وجود ندارد. (محمودی و همکاران، ۱۳۹۲). رابطه‌ی اعضای خرد فرهنگ‌ها^{۲۲} رابطه‌ای عمیق و چند لایه^{۲۳} است که عمدتاً بر اساس تاریخچه‌ی مشترک، ادراک‌ها و فرض‌های مشترک و درونی شده راجع به جهان و اهداف مشترک بنا نهاده شده است. ممکن است از شدت این علایق و دلپستگی‌ها در طی زمان کاسته شود، اما باز هم علایق مزبور در سراسر زندگی به بقای خود ادامه خواهند داد. اهمیت شناخت و بررسی عواملی که سبب قوام و استحکام این نهاد اجتماعی^{۲۴} می‌گردند، می‌تواند گامی مفید در راستای

¹ Metacognitive processes² resiliency³ Transformation psychology⁴ psychologist⁵ psychotherapist⁶ psychiatrist⁷ client⁸ abuse⁹ Lemay & Ghazal¹⁰ Positive psychology¹¹ abnormality¹² disorder¹³ Family psychology¹⁴ Mental health¹⁵ Attachment style¹⁶ Secure attachment¹⁷ Aoidance attachment¹⁸ Ambivalent attachment¹⁹ Vaughn, Battle, Taylor, Dearman²⁰ Nishikawa, Haqqlof, Sundbom²¹ Fearon, Bakermans, Ijzendoorn, Lapsley & Roisman²² subcultures²³ multilayer²⁴ Social institution

ارتقای فرهنگ جامعه باشد. بوئن^۱ معتقد است در جامعه‌ی انسانی نوعی نیروی زندگی^۲ که از ریشه‌ی غریزی^۳ برخوردار است، کودک رو به رشد را به شخصی برخوردار از عواطف مجزا^۴ تبدیل می‌کند که می‌تواند به تفکر، احساس یا عمل بپردازد. در واقع، این نیرو، نیروی است که افراد را به سمت تمایزیافتگی^۵ سوق می‌دهد. هم‌زمان نیروی دیگری که آن هم ریشه‌ی غریزی دارد، کودک و خانواده را به حفظ پیوندهای هیجانی^۶ یا با هم بودن^۷ سوق می‌دهد. در نتیجه این نیروهای تعادلی، هیچ کس به جدایی هیجانی کامل^۸ از خانواده دست نخواهد یافت لیکن از لحاظ مقدار تمایزی که هر فرد به دست می‌آورد، تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای وجود دارد. (بیرامی و همکاران، ۱۳۹۱). اغلب به روابط خانوادگی به عنوان مسبب این مشکلات اشاره می‌شود (هالی، ۱۹۸۰؛ کرامر، ۱۹۸۲). از این‌رو، بررسی کامل مولفه‌ها و سازوکار‌های دخیل در حفظ پیوندهای خانوادگی ضروری به نظر می‌رسد. خانواده به عنوان نخستین پایگاه شکل‌گیری شخصیت، اساسی‌ترین عامل به وجود آورنده تمایزیافتگی یا استقلال عاطفی افراد است (زکی بی و همکاران، ۱۳۹۳). مطالعه عوامل تاثیرگذار بر تاب آوری می‌تواند برای تدوین برنامه‌ها، سیاست‌ها و مداخلات معطوف بر ارتقا شایستگی و پیشگیری یا تخفیف مشکلات در زندگی افراد آگاهی بخش باشد. همچنین اجرای این پژوهش در میان دانشجویان می‌تواند زمینه را برای شناسایی عوامل تاثیرگذار بر تاب آوری دانشجویان را مشخص کند و با شناسایی عوامل موثر بر تاب آوری می‌توان برنامه‌هایی جهت افزایش تاب آوری دانشجویان تدارک دید که به نوبه خود می‌تواند موجب پیشرفت تحصیلی آنها شده و به پیشرفت علمی کشور کمک کند. لذا این پژوهش با هدف تعیین رابطه سبک دلبستگی و تمایزیافتگی به عنوان عاملی موثر بر تاب آوری دانشجویان انجام می‌شود.

روش

این پژوهش یک پژوهش توصیفی از نوع پس رویدادی می‌باشد که در آن روابط بین متغیرهای ک و تاب آوری به عنوان ملاک و سبک‌های دلبستگی و مولفه‌های تمایزیافتگی به عنوان پیش‌بین مورد بررسی قرار می‌گیرد.

جامعه‌آماری این پژوهش، شامل کلیه دانشجویانی است که در نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۶ در دانشگاه فرهنگیان در حال تحصیل می‌باشند و تعداد این دانشجویان ۲۲۰۰ نفر می‌باشد. در این پژوهش از طریق روش نمونه‌گیری خوش ای چند مرحله‌ای سه دانشکده و از هر دانشکده ۴ کلاس انتخاب شد، سپس در کل از هر ۳ دانشکده ۳۲۵ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه دلبستگی بزرگسالان کولینز و رید (RAAS). این مقیاس شامل خود ارزیابی^۹ از مهارت‌های ایجاد روابط و خود توصیفی^{۱۰} شیوه شکل دهنی روابط دلبستگی نسبت به چهره‌های دلبستگی نزدیک است و مشتمل بر ۱۸ داده می‌باشد که از طریق علامت‌گذاری روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای (از نوع لیکرت^{۱۱}) که از؛ به هیچ وجه با خصوصیات من مطابقت ندارد(۱)، تا کاملاً با خصوصیات من تطابق دارد(۵)، تشکیل می‌گردد سنتجیده می‌شود. با تحلیل عوامل، ۳ زیر مقیاس که هر کدام شامل ۶ ماده است مشخص می‌شود، ۳ زیر مقیاس عبارتند از:

- وابستگی (D)^{۱۲} : میزانی را که آزمودنی‌ها به دیگران اعتماد می‌کنند و به آنها متکی می‌شوند به این صورت که آیا در موقع لزوم قابل دسترسی‌اند، اندازه گیری می‌کند.

- نزدیک بودن (C)^{۱۳} : میزان آسایش در رابطه با صمیمیت و نزدیکی هیجانی را اندازه گیری می‌کند.

- اضطراب (A)^{۱۴} : ترس از داشتن رابطه را می‌سنجد (پاکدامن، ۱۳۸۰).

¹ Bowen

² Life Force

³ instinct

⁴ Separate emotions

⁵ differentiation

⁶ Emotional links

⁷ Togetherness

⁸ Complete emotional separation

⁹ Self-assessment

¹⁰ Self-description

¹¹ Likert scale

¹² dependence

¹³ closeness

¹⁴ anxiety

کولینز و رید (۱۹۹۰، نقل از پاکدامن، ۱۳۸۰) بر پایه توصیف‌هایی که در پرسشنامه دلبلستگی بزرگسال هازان و شیور در مورد سبک اصلی دلبلستگی وجود داشت مواد پرسشنامه خود را تدارک دیده اند. زیر مقیاس اضطراب (A) با دلبلستگی اضطرابی - دوسوگرا مطابقت دارد و زیر مقیاس نزدیک بودن (C) یک بعد دو قطبی است که اساساً توصیف‌های ایمن و اجتنابی را در مقابل هم قرار می‌دهد، بنابراین نزدیک بودن (C) در تطابق با دلبلستگی ایمن می‌باشد و زیر مقیاس وابستگی (D) را می‌توان تقریباً عکس دلبلستگی اجتنابی قرار داد. کولینز و رید (۱۹۹۰، نقل از پاکدامن، ۱۳۸۰) نشان دادند که زیر مقیاس‌های نزدیک بودن، وابستگی و اضطراب در فاصله زمانی ۲ ماه و حتی در طول ۸ ماه پایدار ماندند و در مورد قابلیت اعتماد مقیاس دلبلستگی بزرگسال کولینز و رید میزان آلفای کرونباخ^۱ را برای هر زیر مقیاس این پرسشنامه در ۳ نمونه از دانشجویان به صورت زیر گزارش دادند.

دوسوگرا	اجتنابی	ایمن	زیر مقیاس تعداد
% .۸۵	% .۷۸	% .۸۱	۱۷۳
% .۸۵	% .۷۸	% .۸۰	۱۳۰
% .۸۳	% .۸۰	% .۸۲	۱۰۰

با توجه به این که مقادیر آلفای کرونباخ در تمامی موارد مساوی یا بیش از ۸۰٪ است آزمون از اعتبار بالایی برخوردار است. از سوی دیگر در پژوهش پاکدامن (۱۳۸۰) میزان اعتبار آزمون با استفاده از آزمون مجدد به صورت همبستگی بین این دو اجرا مشخص شده است. این پرسشنامه (RAAS) در مورد ۱۰۰ دختر و پسر که به طور تصادفی انتخاب شده بودند اجرا گردید. نتایج حاصل از دو بار اجرای این پرسشنامه با فاصله زمانی یک ماه از یکدیگر بیانگر آن بود که این آزمون در سطح ۹۵٪ دارای اعتبار است.

پرسشنامه تمایز یافتنگی . این ابزار یک پرسشنامه ۴۶ سوالی است که به منظور سنجش میزان تمایز یافتنگی افراد به کار می‌رود و کانون توجه اصلی آن روی ارتباطات جاری اعضا با خانواده‌های اصلی آنهاست (اسکورون، ۲۰۰۳، به نقل از محمودی مهر، ۱۳۸۹). این ابزار دارای ۴ خرده مقیاس : واکنش پذیری عاطفی، موضع من، گریز عاطفی و آمیختگی یا آمیزش عاطفی با دیگران است. این ابزار با مقیاس چند گزینه‌ای (لیکرت) در یک طیف شش گزینه‌ای درجه بندی شده است. نمرات کمتر در این ابزار نشانه سطوح پایین تر تمایز یافتنگی خویشتن است و نمرات بالاتر نشان دهنده تمایز یافتنگی بیشتر است. لازم به ذکر است که چون نمرات بالاتر در یک خرده مقیاس نشانگر تمایز یافتنگی بیشتری می‌باشد لذا نمره واکنش هیجانی پایین تر در مقایسه با نمره بالاتر، به معنای واکنش هیجانی بیشتر است.

پایایی این ابزار بر روی ۲۶ دانش آموز سال اول دبیرستان مطهره با استفاده از ضربی آلفای کرونباخ برابر با ۸۱٪ محاسبه شد که در حد عالی است (اسکیان، ثنایی، نوابی نژاد، ۱۳۸۴، به نقل از محمودی مهر، ۱۳۸۹). ضربی آلفای کرونباخ گزارش شده توسط اسکورون و فریدلندر (۲۰۰۳) ۸۸٪ می‌باشد که همین ضربی پایایی در پژوهش دیگری برابر با ۸۶٪ گزارش شده است (پلچ پوپکو، ۲۰۰۴، به نقل از محمودی مهر، ۱۳۸۹).

مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون (CD-RISC) . این مقیاس دارای ۲۵ سوال است و توسط کائز و دیویدسون (۲۰۰۳)، جهت اندازه گیری قدرت مقابله با فشار و تهدید، تهیه شده است. برای هر سوال طیف درجه بندی ۵ گزینه‌ای شامل: کاملاً نادرست، به ندرت درست، گاهی درست، اغلب درست و همیشه درست، در نظر گرفته شده است. برای مثال: "می‌توانم برای هر چیزی که سر راهم قرار می‌گیرد، چاره‌ای بیاندیشم." محمدی (۱۳۸۴) این پرسشنامه را برای استفاده در ایران انطباق داده است مروایی (به روش تحلیل عوامل و روابی همگرا و واگرا) و پایایی (به روش بازآزمایی و آلفا کرونباخ) مقیاس توسط سازندگان آزمون در گروه‌های مختلف (عادی و در خطر) احراز گردیده است. در پژوهش سامانی، جوکار و صحرا گرد (۱۳۸۶) ضربی آلفای کرونباخ ۸۷٪ برای پایایی این آزمون به دست آمد. روابی و پایایی این آزمون در سایر تحقیقات داخلی نیز مورد بررسی و تاکید قرار گرفته است (محمدی، ۱۳۸۴؛ بشارت، ۱۳۸۶ و کرد میرزا، ۱۳۸۸).

^۱ Cronbach's alpha

کلیه داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۱ تجزیه و تحلیل می‌شوند. با استفاده از روش رگرسیون مورد تحلیل قرار خواهد گرفت. در این پژوهش سبک‌های دلبستگی و مولفه‌های تمایزیافتگی متغیر پیش بین و تاب آوری به عنوان متغیر ملاک در نظر گرفته شده است.

یافته‌ها

سوال پژوهش: متغیرهای سبک‌های دلبستگی و مولفه‌های تمایزیافتگی تا چه اندازه تاب آوری را پیش بینی می‌کنند؟ به منظور بررسی این موضوع که آیا سبک‌های دلبستگی و خودتمایزیافتگی، تاب آوری افراد را پیش بینی می‌کند از آزمون رگرسیون خطی همزمان^۱ استفاده شده است.

جدول ۲. خلاصه مدل رگرسیون

R	R ²	R ² تعدیل شده	خطای استاندارد برآورد
۰/۵۱	۰/۲۶	۰/۲۴	۱۳/۴۱

با توجه به جدول ۲، مقدار ضریب همبستگی (R) بین متغیرها ۰/۵۱ می‌باشد که نشان می‌دهد بین مجموعه خرده مقیاس‌های دلبستگی و خودتمایزیافتگی و تاب آوری همبستگی نسبتاً قوی وجود دارد. مقدار ضریب تعیین تعدیل شده (adj R²) برابر با ۰/۲۴ برابر باشد، نشان می‌دهد که تنها ۲۴ درصد از کل تغییرات تاب آوری به وسیله‌ی متغیرهای پیش بینی کننده تبیین می‌شود.

جدول ۳. معناداری مدل رگرسیون برای تاب آوری بر اساس خرده مقیاس‌های سبک‌های دلبستگی و خودتمایزیافتگی

معنی داری	F	میانگین مجددات	درجه آزادی	مجموع مجددات	منابع	تغییر
۰/۰۰۱	۱۰/۵۵۳	۱۸۹۹/۰۶۵	۷	۱۳۲۹۳/۴۵۸	رگرسیون	
		۱۷۹/۹۵۳	۲۰۳	۳۶۵۳۰/۳۷۱	باقیمانده	
			۲۱۰	۴۹۸۲۳/۸۲۹	جمع	

بر اساس نتایج جدول ۳، مقدار $F = 10/55$, $p < 0/01$ نشان می‌دهد متغیرهای پیش بین از قدرت تبیین نسبتاً خوبی برخوردار بوده و قادرند ۲۴ درصد از میزان تغییرات و اوریانس تاب آوری را توضیح دهند.

جدول ۴. جدول ضرایب رگرسیون خرده مقیاس‌های سبک‌های دلبستگی و خودتمایزیافتگی در کل نمونه

متغیر	ضرایب تأثیر رگرسیونی استاندارد شده <i>B</i>	ضرایب تأثیر رگرسیونی سطح معنی داری t	استاندارد نشده	مقدار ثابت
دلبستگی ایمن	۰/۱۶۲	۲/۴۳	۰/۰۱۶	
دلبستگی اجتنابی	۰/۷۶۱	۲/۰۶	۰/۰۴۱	
دلبستگی دوسوگرا/اضطرابی	-۰/۲۲۸	-۰/۹۷	۰/۳۳۰	
واکنش پذیری	۰/۱۶۱	۰/۹۸	۰/۳۲۷	
جایگاه من	۰/۷۶۰	۰/۴۲	۰/۰۰۱	
گریز عاطفی	۰/۰۴۳	۰/۳۳	۰/۷۳۷	
هم آمیختگی بادیگران	۰/۱۶۳	۱/۱۸	۰/۲۳۶	

¹ Enter Liner Regressin

براساس نتایج جدول ۷-۴، از بین خرده مقیاس های سبک های دلبلستگی، دلبلستگی اجتنابی و از بین خرده مقیاس های خودتمایزیافتنگی، جایگاه من در پیش بینی تاب آوری معنی دار بوده و بقیه متغیرها در معادله رگرسیون معنی دار نبوده اند. ضریب بتای ۰/۱۳۲ دلبلستگی اجتنابی نشان می دهد که تغییر یک انحراف استاندارد در متغیر سبک دلبلستگی اجتنابی، باعث افزایش ۰/۱۳۲ انحراف استاندارد در تاب آوری می شود. ضریب بتای ۰/۳۳۹ جایگاه من نشان می دهد که تغییر یک انحراف استاندارد در متغیر جایگاه من، باعث افزایش ۰/۳۳۹ انحراف استاندارد در تاب آوری می شود.

معادله رگرسیونی را می توان با استفاده از ستون ضرایب استاندارد نشده به شرح زیر محاسبه کرد:

$$(دلبلستگی اجتنابی) = ۰/۷۶۱ + ۰/۱۶۲ \cdot تاب آوری$$

$$(جایگاه من) = ۰/۷۶۰ + ۰/۱۶۲ \cdot تاب آوری$$

بحث و نتیجه گیری

با توجه به مطالب گفته شده می توان نتیجه گرفت که افراد دلبلسته ایمن و دلبلسته نا ایمن اجتنابی، کمتر تحت تاثیر اضطراب های موجود در جو عاطفی خانواده و جامعه قرار می گیرند در حالی که زندگی در خانواده تمایزیافته و با کارکردی ناسالم، افراد دلبلسته نایمن دوسوگرا را در معرض آسبیب های ناشی از اضطراب مزمن قرار داده وسلامت روان آنها را تهدید می کند. بنابراین داشتن تمایز و تعادل عقلانی بین احساس و منطق، این امکان را به افراد ایمن و اجتنابی می دهد که در مقایسه با افراد دوسوگرا تاب آوری بالاتری داشته باشند. با این حال، گرچه افراد دلبلسته ایمن و اجتنابی در مقایسه با افراد دوسوگرا تاب آوری بالاتری دارند ولی نوع و کیفیت تمایزیافتنگی افراد دلبلسته ایمن با افراد دلبلسته اجتنابی و دوسوگرا متفاوت است به طوری که افراد دلبلسته ایمن دارای تمایزیافتنگی و بیشتر هم آمیختگی با دیگران می باشند و افراد دلبلسته اجتنابی در جایگاه من، شاید به این دلیل که تمایزیافتنگی افراد دلبلسته اجتنابی از خود مثبت و از دیگران منفی است و به استقلال و جدا شدن از دیگران بیشتر از برقراری روابط صمیمی و نزدیک ارزش می دهند. افراد دلبلسته دوسوگرا در زمرة افراد دارای تمایزیافتنگی قرار نمی گیرند که می تواند ناشی از الگوهای عمل درونی این افراد باشد که نسبت به خود منفی و نسبت به دیگران مثبت است که این موجب می شود برای حفظ حس خود-ارزشمندی بسیار به تایید دیگران وابسته باشند. همچنین مشاهده می شود که افراد دارای تمایزیافتنگی جایگاه من از تاب آوری بیشتری نسبت افراد دارای گریز عاطفی برخوردارند، که این نشان می دهد که اطلاع از خویشتن خویش، جدایی عاطفی از اعضای خانواده و بیان احساسات و عواطف، موجب تاب آوری بیشتر افراد می شود.

منابع

- بشارت، محمدعلی، غفوری، بهاره و رستمی، رضا. (۱۳۸۶). مقایسه ی سبکهای دلبلستگی بیماران مبتلا به اختلالهای مصرف مواد و افراد غیرمبتلا. پژوهش در پژوهشکی مجله پژوهشی دانشکده پژوهشی، سال ۳، شماره ۳۱، ۲۷۱-۲۶۵.
- بیرامی، منصور، فهمی، صمد، اکبری، ابراهیم و امیری پیچاکلایی، احمد. (۱۳۹۱). پیش بینی رضایت زناشویی بر اساس سبک های دلبلستگی و مولفه های تمایزیافتنگی، مجله اصول بهداشت روانی، سال ۱۴.
- پاکدامن، شهلا. (۱۳۸۰). بررسی ارتباط بین دلبلستگی و جامعه طلبی در نوجوانی، رساله دکتری روان شناسی، دانشگاه تهران.
- جوکار، بهرام و رحیمی، مهدی. (۱۳۸۶). بررسی تأثیر الکوهای ارتباطی خانواده بر شادی در گروهی از دانش آموزان دختر و پسر دبیرستانی شهر شیراز. مجله روانپژوهشی و روان شناسی با لینی ایران، سال ۱۳، شماره ۴، ۸۴-۳۷۶.
- زکی بی، علی، کرمی، جهانگیر، علیخانی، مصطفی و نوروزی، علی. (۱۳۹۳). تبیین تمایزیافتنگی خود بر اساس سبک های دلبلستگی و آلکسی تیمیا. مجله علوم رفتاری، دوره ۱، شماره ۲، ۱۳۹-۱۴۷.
- سامانی، سیامک، جوکار، بهرام و صحراءگرد، نرگس. (۱۳۸۶). تاب آوری، سلامت روانی و رضایت مندی از زندگی. مجله روانپژوهشی و روانشناسی بالینی ایران، سال سیزدهم، شماره ۳، ۲۹۵-۲۹۰.
- سید محمودی، سید جواد، رحیمی، چنگیز و محمدی، نورالله. (۱۳۹۲). عوامل موثر بر تاب آوری در افراد مواجه شده با ضربه روانی. مجله پژوهش های روان شناسی بالینی و مشاوره دانشگاه فردوسی مشهد، سال ۱، شماره ۱، ۵-۱۴.
- عباسیور دوپلانی، طاهره و بشارت، محمدعلی. (۱۳۹۰). رابطه راهبردهای فراشناختی و خلاقیت با تاب آوری در دانشجویان. مجله یافته های نو در روان شناسی، ۹-۱۰۹-۱۲۲.

- کردمیرزا نیکوزاده، عزت الله. (۱۳۸۸). الگوی زیستی- معنوی- روانی در افراد وابسته مواد و تدوین برنامه مداخله برای ارتقاء تاب آوری مبتنی بر روایت شناسی شناختی و روان شناسی مثبت نگر، رساله دکتری روان شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی.
- محمودی مهر، مریم. (۱۳۸۹). تأثیر زوج درمانی گروهی با رویکرد بوئن بر مبنیان تمایزیافتگی زوج های مراجعه کننده به مرکز مشاوره مهر در سال ۱۳۸۹. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی تهران واحد علوم و تحقیقات.
- مصطفی، محمدصادق، سهرابی شگفتی، نادره و سامانی، سیامک. (۱۳۹۰). نقش واسطه گری تاب آوری در ارتباط بین ابعاد دلبرستگی و سلامت روان. مجله روش ها و مدل های روان شناختی، سال دوم، نیمسال دوم، ۱۶۵-۱۸۲.

- Connor, K. M. & Davidson, J. R. T. (2003). Development of new resilience scale: the Connor- Davidson, Resilience scale (CD-RISC). *Depression and anxiety*, 18, 76-82.
- Fearon, R. Pasco; Bakermans-kranenburg, Marian J. ;Van IJzendoorn, Marinus, H. ; Lapsley, Anne, Marie; Roisman, Glenn, I. (2010). *This significance of insecure attachment and disorganized in the development of children externalizing behavior. child development*, v8/n2 p435-456.
- Haley, J. (1980). *Leaving home*. New York: McGraw-Hill.
- Kraemer, S. (1982). Leaving home and the adolescent family therapist. *Journal of Adolescence*, 63, 633-640.
- Nishikawa, saori; Haqqlof, Bruno; sundbom, elisabet.(2010).Contributions of attachment and self-concept on internalizing and externalizing problems among Japanese adolescents.*journal of child and family studies*, 19, 78-84.
- Vaughn, Lisa M.; Battle, Julie V. Taylor Trisha; Dearman, Laura.(2009).Learning style and the relationships to attachment styles and psychological symptoms in college women. *College student journal*, v43 n3 p723-735.

